

Kmetijstvo.

Škropite vinograde.

Vinogradniki upajo, da bomo imeli letos še precej dobro vinsko letino, ako se ne primerijo posebne elementarne nezgode. Na trtah je namreč opaziti jako mnogo kabrnikov. Zlasti so Izabeline brajde tu in tam tako nanizane s kabrniki, da jih je kar veselje gledati. Skrbeti nam je pa, da si ohranimo trto zdravo, ker le na zdravi trti nam grozdje popolnoma dozori in le zdrava trta nam daje poroštvo, da nam bo še tudi zanjprej obilno rodila.

Najhujša in najbolj razširjena bolezen je pa strupena rosa. Ta bolezen pritepla se je k nam iz Amerike in se je od 1887. l. po vseh naših vinorodnih krajih kaj hitro razširila. Začetkoma ljudje niso nič prav vedeli, kaj je vzrok, da se listje tako hitro suši in se večinoma za to niso dosti brigali. Nekateri so tudi mislili, da preide ta bolezen sama od sebe ravno tako, kakor so prešle druge bolezni. A vsi ti so se motili. Bolezen ni prešla, pač pa nam je naše vinograde skoro popolnoma uničila. In da se ni še o pravem času našlo sredstvo proti tej bolezni, tedaj bi pri nas le še malokje trta zelenela.

Uzrok strupeni rosi je neka glivica, ki se pokaže v podobi belih pegic najpopred na spodnji strani listja, pozneje pa tudi na zgornji. Ta glivica se razrašča po listnem staničju, listi se vsled tega zgrbančijo, osušijo in predčasno odpadejo. Pri vlažnotoplom vremenu se ta glivica tako hitro razširja, da v nekaterih dnevih celi vinograd okuži. Trosi te glivice ostanejo na posušenem listju ter prično spomladi z novega kaliti, zato pa kaj pametno ravnajo tisti, ki listjo v jeseni spravljajo na kupček ter je potem sežgejo. Tako pokončajo tudi kaljive trose.

Da pa mora trta, katere listje je bolno in je prerano odpadlo, slabeti in hirati, to je pač vsakemu jasno. Saj tudi drevo, kateremu so gosenice listje objedle, nič več prav ne rase, ako se ne posuši. Raztline dihalo namreč po listju in v listju si prireja živež, od katerega se potem tvarjajo nove rastline. Kar so tedaj pri živalih pluća in želodce, vse to je pri rastlinah listje. Zdrava pluća, zdrav želodec — krepka rast; bolna pluća, bolan želodec — splošna slabost. Prav tako je tudi pri rastlinah. Rastlina z zdravim listjem raste bohotno nasprotno, pa rastlina z bolnim listjem hira in umira,

To bolezen — strupeno roso ali peronospero — se morebiti nikdar ne posreči zatreti, a veliko bi se že doseglo, ako bi se vinorejci združili in bi proti peronospori storil vsak svojo dolžnost. Razen tega, da v jeseni skrbno sežigamo osušeno listje, imamo še drug, prav dober pripomoček, s katerimi zabranimo, da se strupena rosa tako hitro ne širi in da še zdravih listov ne napada. Vse to dosežemo, ako trte marljivo škropimo s tekočino, katero smo si napravili od apna in modre galice. Nareja se pa ta tekočina tako-le:

V kad se nalije 100, 200 ali 300 litrov vode ter se vanj obesi jedna vrečica z modro galico in druga vrečica z neugašenim apnom. Na vsakih sto litrov vode je vzeti $1\frac{1}{2}$ do 2 klg. modre galice in 2 do $2\frac{1}{2}$ klg. apna. Ko se je to oboje raztopilo, se tekočina dobro pomeša. Nekateri raztope apno v posebni posodi in je potem precejeno pridenejo galici. Kar se radi tega priporoča, da ne pridejo kaka zrna v tekočino, ki bi potem škropilnico poškodovala. Tekočina je svetlomodre barve in se mora vselej, kadar se naliva v škropilnico, dobro premešati.

Vsak si mora seveda preskrbeti dobro škropilnico. Najboljše so tiste škropilnice, ki tekočino prav na drobno in enakomerno na vse strani razškrope. Škropi se prvič pred cvetom, torej koncem meseca maja ali početkom junija, drugič pa, ko je trta že odcvetela, to je prve dni julija. Ako bi se strupena rosa prikazovala, škropi naj se še tretjkrat in sicer koncem meseca julija ali pa početkom avgusta. Škropi naj se pri tihem in suhem vremenu. Rahel dež hitro po škropljenju ne škoduje, močan dež pa tekočino izpere in se mora v tem slučaju še enkrat škropiti.

Naj ne bo nikomur žal tistega denarja, katerega izda za škropljenje, ker se mu bodo ti troški jeseni bogato povrnili in se mu ohrani trta zdrava krepka in sadunosna.

Poučni in zabavni del.

Tolstoj in njegova dela.

(Sestavil F. Juvančič.)

(Dalje.)

Uže v prvih proizvodih pisateljevih javili sta se osobito dve posebnosti v nadarjenosti Tolstega. Prva posebnost je nenavadna točnost in naravnost v slikanju vnanjih vtisov na dušo pisateljevo, bodisi, da so ti vtisi le spomini o davno prežitem ali so le osebni občutki. Druga prednost javila se je v tem, da razume pisatelj z nenavadno spretnostjo opazovati najbolj skrite malenkosti v dejstvih svoje duše ter vedno ume najti pravno-idealni smoter svojim činom. V mladeniški dobi želi samemu sebi pridobiti kar najvišjo popolnost. Želja njegova je le to, da bi bil boljši od drugih, da bi si vtrdil voljo ter si sestavil pravila življenju. „Jedina vera moja v tem času, pravi, bila je vera v hrepenenje po popolnosti: Toda kaj je bila pravo za pravo ta popolnost in njen smoter, bi ne mogel povedati. Trudil sem se pridobiti umu svojemu popolnosti, učil sem se vsega, kar me je srečalo v življenju, popolnjeval sem telesne sile svoje s tem, da sem se trudil prenašati vsakovrstne težave. In vse to skupaj imenoval sem popolnjevanje. Začetek vsemu bilo je seveda npravstveno popolnjevanje. Toda skoro premenilo se je isto v popolnjevanje v obče, to je v željo, biti boljši ne nasproti samemu